

Libri quarti de consolatione theologie.

job afflidi

Iacer coenos Job vir honestior
Multus resulgens prole beatior
Simplex tremiscens te de' optime
Rectus fidelis criminis inscius
Gentes eoas exuperans nimis
Gazais et amplio velligero grege
Bobus camelis. atqz laborib'
Aptis asellis plurima turbas
Heruire debens magnifice fuit
Talem flagellis expetit sathan
Lentare duris non aliter valet
Ulti malignis viribus uspiam
Mi det supremus fas dñs sibi
Laxis habenis hinc furiosior
Tradit ruine p̄tinus oia
Septena proles dum bibit ac edit
Tres et sorores obruit hos dom'
Conuulta venti turbie funditus
Job vero viua rupe manetior
Ferri recocti robore durior
Spes cuius alte fixa petre fuit
Supplex deo mox lumina dirigit
Graues rependens religiosius
Si que dedisti vix pereant ait
Fiat voluntas iure de' tua
Hinc edocemur cuncta per aspera
Ad quē misellos currere conuenit
Quis deprecand' nā de' vnic'
Sontes repurgat trux tribulatio
Ac innocentis roborat p̄bat
Eiusqz dicat mēs bene subdita
Que commodasti si repetis pater
Grat' libenter restituo: cape.
Vis p̄ latrones ense vel ignibus
Aufferre: linquo. gratius accipis
Sic forte: qz si pauperibus darem
Si te vocantē non satis audio
Compelle vestes dilaceras trahe
Demum prout vis dummo sim tutus
Explicit tertius

Incipit liber quartus prima

In qua loquit de trepidatione conscientie hūane respectu iudicioz dei. Et q̄ nihilominus labores assumēdi sunt p̄ republica et adiutorio aliquz fundando se in doctrina sacra

Monachus

Afteritis diebus locutus es o volucr quēad modum pegrin' nr̄ suā in theologia qrit consolationē in oib' q̄ circumstant cū tribulationib'
nunc p̄ tuā fidē edicito nūqd non penitet en plurimorū q̄ vel in francia vel in generali cōcilio gessisse meminit modo circa cessionē et electionē contēdētiuz de papatu: scribēdo de ptate p̄cilijs. inō circa cās fidei eā p̄sertim q̄ detestat homicidia sine legitima autoritate ppetra ea cū sequelis suis. Que cā totius pene turbationis inclytū frācie regnū disceptis. vt aiunt seminariū fuit. q̄uis aīiam dent alij cupidinē effrenē dñandi vel vindictā expetēdi nunqd nō aliquibus saltē scrupulis sua pscia remordet.

Evolucr Quis gloriabit o monache mūdū cor se habē. q̄s dixerit innoiens et mundū nūm. Quis nō p̄stitut' b̄ iudicij dei terribilis i p̄silijs sup filios hominū nō trepida' uerit? Hic afflictus Job. Uerebar oia o. ya mea ait deo sciens q̄ nō peceres delii. quēti. Et iterum. si voluerit mecum p̄tēder' nō potero respondē vnum p̄ mille. Lvi conformis ē orō pphetica Non intres i iudicij eius seruo tuo dñe. q̄ non iustificabit i p̄spectu tuo om̄is viuēs. Et rursus Si iniq̄tates obseruaueris dñe. dñe q̄s sustinetbit. Norro qd Isaias se cū ceteris inuoluc̄s sibi qz vilescent. hūili p̄fessioe p̄tulerit legim'. om̄es iusticie nr̄e t̄q̄ pān' menstruate. Quis igitur iusticias suas velut gloriabund' ostētauerit deo plus q̄ pannū cōfusiois sue mulier viro. quē deniqz nō exterruerit apostoli vbi dicētis. Nihil mihi conscius sum. Sz nō in h̄ iustificatus sū. Causā reddidisse videtur sapiēs. Limide sunt inqt et incerte om̄es puidētie nr̄e. Et alibi. Drauii cor hois et inscrutabile q̄s pgnoscet illis?

Monach' Quid igit agit p̄ serenatione conscientie sue ut deo sit in pace loc' su'. ip̄eqz dormiat in id ip̄z. **E**volucr Doctrinā cōsulit quā theologica tradic

¶ Prosa prima et Retrū primū

schola iudicat aliter agendū esse de scrupulis inquietis orientibus ex his que p̄terita sunt. Aliter super his que agibilia futura respiciunt. fatetur ex preteritis profecto se timere neq; timorē hunc abhinc. Quaest potius coram iudice deo: ita tamen ne desperet sup̄ m̄ia eius h̄z in solidiorē spem assurgat. Formidat ne forte posuerit sibi laqueos inimicus latentes et abditos in via hac veritatis qua ambulabat. Necq; enim dubius h̄z certissimus est id ipsuz quod prosecutus ē veritatem esse catholicā. Cuius oppositos errores impios atq; pestiferos exterminari querebat ordine iudicario. Ita enī se iudicat obligatum firmiter credere et nullatenus dubitare de noticia ac intellectu diuinoz preceptor̄. Alioquin se si delem quo pacto reputaret. Cū scriptuz sit dubius in fide: infidelis est? qd̄ utiq; veritatē h̄z duz: q̄s illa dubitat que per eruditionem sacre scripture certa teneat et explicita fide tenere. Necq; enim generalis sufficerit credulitas in multis nisi particularis affuerit. plus aut minus iuxta personarum et eruditionū qualitatem. Verum si iuxta hoc iter veritatis posuerit scandalum angelus satane q̄ se transfigurat in angelum lucis non ita est usquequaq; certus neq; sit si scuto veritatis ita protegerit cum deus q̄ timere non habuerit a timore nocturno. a sagitta volante in die a negocio perambulante in tenebris ab incursu et demonio meridiano. Demoniuz planemeridianum dixerunt sancti quod et fallit et sub specie tamen boni non qualiscunq; sed magni boni fallaciam tegit. Hic ē laqueus magnoz viroz dum magni nō humiles sunt in oculis suis dū proprie magis q̄ aliene inituntur prudētie. dū extollunt se in cogitatione sua sicut taurus: dū preterea sic agūt quasi factō tñ nō verbo dicerēt manus nostra excelsa. et non dñs hec oia fecit q̄ppe dum p̄uenire monitiones suas arrogātia sup̄ba non subsequi in humilitate lachrymis et māsuetudine sepius inueniunt. Deniq; supra modum terrible est illud sapientis conicruū. Est via q̄ videt homini iusta

et nouissima eius ducunt ad mortē. Beatus igitur vir sapientis testimonio q̄ sp̄ est pauidus: q̄ nisi in timore dei se instanter tenuerit: cito subuerteret domus sua. Noli propterea mirari. Nonache si tales inter recordationes positus paueat et extimescat p̄sertim cum perfectā charitatē q̄ foras mittit timorē non se p̄sumat adeptum utinā h̄re se cognosceret minimum vel imperfectā. Monachus Exterruisti me talia d timore disserēs. et in hos me traxisti scrupulos dubie q̄stionis si p̄ prosperitate reipublice. si p̄ defensione veritatis catholicē. si p̄ erratiū vel delinquentiū correctionē qui quis hominē se debeat exponē sed sedere solitariū et reputare sapientē esse q̄ non erat in cuius manu mundus sit. Nam si bene precipiunt qui docent nihil esse agendum qd̄ dubiuze est an bonū sit. exponē enī se periculo. Et qui amat periculuz dicit sapiens: peribit in illo. Quis audet sub tanta rerum humanarū incertitudine quidpiaz deinceps palam p̄sequēdū amplecti. Volueret. Audebit si certus fuerit ex doctrina sacra q̄ fundata sit in iusticia fidei prosecutio sua p̄ qua certadū est usq; ad mortem corporis vel anima deterius moriēdum.

Primū metrū iiiij

In quo dat̄ ratio cur de legē naturalē dedit in scriptis lapideis. de hīc ī euā gelica lege repetiuit

Ex in tabellis a deo binis olim insculpta petrinis. ē p̄tinēs deceptā Precepta nature qd̄ idcirco fuit Legem q̄ impressam p̄ indelebile Lumē pri nostris in cordib; fuscavēat Nox criminum nubesq; flagicioz Obscura nec non p̄tinax suetudo Que prima circa vera mentiri facit In moribus secte docent hoc impie Illuxit ergo summi velle p̄ fidem Rursus iubens signis et in miraculis Nādata serues hec dei vigil tui Si non mori vel perire funditus vis.

Prosa scđa quarti

In qua ponit diffuse distinctio de trī

Libri quarti de consolatione theologie

plici certitudine addēdo qualiter intel
ligi debeat illud gregorij Bonaz mēti/
um ē culpam agnoscere vbi culpa nō ē
Et q̄lit pōt h̄ sine mēdacio fieri

Monachus
Sed cauēda sunt o volucer scā
dala. ve enim homini per quem
scandalum venit. Obseruandū
ē preterea in collectione zizaniorū ne su
mul eradicetur et triticum Tolerari de
niq̄ mala iubent q̄ si tolli q̄rerent/ dete
riores afferrēt exitus. sic ethnici. sic sara
ceni. sic heretici plerunḡ dimittunt nec
impugnant īmo sic agē cōsiliū ē vbi cōi
tas ē in culpa ne deterior scissura fiat
Volucer. Scandala phariseorū ptem/
nenda docet veritas. Hinc eos inquit
ceci sūt duces eccorū. talia quippe vita
re nec possumus nec debem⁹. H̄z neq̄
deserenda ē veritas aut vite aut doctri
ne vel iusticie dum certū habem⁹ q̄ p̄
rūcītare ē nō silētio: et opposita falsitas
firmaret iuxta regulam Error cui non
resistit: approbat. Monach⁹ Redit ec
ce sermo noster ad materiā q̄ d̄ zelo tra
ctata ē. Cadit p̄terea in aliam difficulta
tē qualiter et q̄n certi erim⁹ q̄ defensio
catholice veritatis non plus affert no/
cumēti q̄ utilis edificatiōis qm̄ si plus
officite nonne tenenda erat iussio christi
supi⁹ inducta Nolite sanctū dare cāib⁹.
Cui parabola de zizanijs non tollēdis
consona ē. Volucer Adhibēda ē fa
teor p̄ dissolūtiōe difficultatis isti⁹ q̄ plu
ries incidit doctrinalis vna distincō.
Cui⁹ vel ignorātia vel inaduertētia mē
tos etiā p̄hoz atq̄ theologoz p̄turbā
uit. Itaq̄ certitudo vna ē supnaturāl.
altera naturalis. tertia moralis vel cui
lis. Certitudo supnaturālis ita se habz
q̄ non stat aliquē sic assentire et falli Et
hec itaq̄ certitudo diuidit q̄ qdā ē eū/
dētie clare et intuitiue in patria beatorū
Altera euidentie reuelate i illustratiō
ap̄hetaz. Tertia soli⁹ adherentie i spe/
culo et in enigmate q̄ non euidentie rō
nis innitit s̄z auctoritati diuine q̄lē cer
titudinē fides h̄z et prestat i cordib⁹ fide
lii. Est enim q̄libz h̄mōi certitudo tāta

q̄ p̄ nullā potētiā etiā diuinā et absolu
tā fallax eē p̄t. alioq̄n de⁹ negaret semet
ipm Hāc philosophorū schola nō vidit
neq̄ stoycorū neq̄ peripateticorū neq̄
achademicorū. Nec certitudo p̄ tertio
sue distinctionis mēbro fidelibus omni
b⁹ dū peregrinant ī via cōuenit q̄s tāta
certitudinē nedū duodeci articulis fu
dei sed toti sacre scripture credē n̄cē ē
actu vel habitu implicite vel explicite
q̄lit credendo certi sūt neq̄ falli possint.
Alioquin iuxta q̄d p̄tactū extitit dubi
us i fide: infidelis ē. Certitudinē hanc ī
martyrib⁹ talē vidim⁹ ut absq̄ vlla dubi
tatiōe mallēt relinq̄re vitā q̄s fidē. Cete
rū paul⁹ hac subnix⁹ exp̄ressur⁹ vehemē
tiā certitudinis asseruit p̄ditionalē. cuius
āncēdēs sciebat impossibile. Etiā inq̄ si
āgel⁹ de celo vob̄ euāgelizauēit p̄ter id
qd̄ euāgelizatū ē: anathema sit. Neq̄ tñ
negādū ē q̄n paul⁹ vltra certitudinē ad
herētie p̄ fidē certitudinē habuerit cui
dētie p̄ reuelatiōis illustrationē et qdā/
mō in trāsitū seu raptu p̄ gloriā. Porro
certitudinē alterā q̄ naturalis dicit īne
nim⁹ q̄ talis ē q̄ nō stat p̄ naturā q̄ ali/
q̄s talit̄ assentiat et fallat. Hāc Arisl. et
peripatetici. hanc et stoyci philosophi
posuerūt nob̄ possibilē i pmis p̄ncipijs
p̄ se not. videlz. pgnil. ex sola ēmōz ap
p̄phenisiōe vt q̄ qdlibz ē vel non ē. Do
suerūt et i p̄clusiōib⁹ demōstratis et i cui
denti p̄seq̄ntia deductis p̄ talia p̄ncipia.
quēadmodū dixerūt mathematicā sciāz
ēē certissimā. Achademici ḥo i qb⁹ Ho
crates. Carneades et Cicero. dehic poste
riores aliq̄ nouā vīsi sūt induxisse sciāz
nihil scire. īmo nec h̄ scire q̄ nil scimus.
ita tollē voluerūt et medio certitudinem
oēz dicētes de oī re ad vtrāq̄ p̄tē ex eq̄
disputari posse. Et itaq̄ neq̄ pmā de q̄
locuti sum⁹ certitudinē supnaturālē ne
q̄ naturalē putabāt vlla⁹ esse. Deniq̄
certitudo q̄ moralis dici pōt vel civilis
tagit ab Arl. vna cū p̄nti certitudine in
ethicorū suorū p̄ncipio. Cui⁹ sūtia ē. disci/
plinati ēē i vnaquaq̄ re certitudinē q̄/
rē iuxta exigētiā materie. Et q̄ eīvictosū
ē inquit p̄suadētē q̄rē mathematicum et
moralē demonstratē. non enī consurgit

Prosa secunda

certitudo moralis ex evidentiā demon
strationis sed ex probabilitib⁹ cōiectu
ris grossis et figuralibus magis ad vñā
ptē q̄ ad alteram. Talem certitudinez
si penitus negauerint achademici. si nō
ea⁹ preterea sufficiēt dixerit ad aliqđ
moraliter operari. viderint qua ratiōe
presumpserint aliqd vel agere bonum
vel omittere malū. Cōformiter ad iudi
cium rationis quale debet eē certum si
cū certa est in se virtus. alioquin virt⁹
non est. Monach⁹. Animaduerto vo
lucē qm̄ ex prima certitudine multa pos
sumus et debemus nos fideles sine scrupulo
corde credere ad iusticiā. et ore pfi
teri ad salutem. pse qui defendēt et tueri
p̄us q̄ vacillet v̄l auferatur a nobis hu
iusmodi certitudo. Intelligo p̄tē q̄ i
agilib⁹ humanis que tantaz h̄nt veri
tatem dicente. Ut. vt experientia teste
vt casu magis q̄ arte constare videant
I sufficit tertia certitudo qualis nō sp̄
scrupulos ōs ab̄icit sufficit vt conte
mnet vel supereret sic operādo quasi nō
sint. H̄z qua rōe possit hoc fieri scire cu
pio quid aduena nr̄ in his agat. Elo
lucē. De scrupulis sicut predixim⁹ in
dicat alit agendū eē dū oriunt ex p̄teri
tis. alit dū i eis q̄ agēda sūt occurrerit.
De p̄teritis qdem opib⁹ iā amplectitur
Gregorij lñiam. Bonarū mētium ē ibi
culpā agnoscē vbi culpa non ē. Confor
miter et ad illud. Just⁹ in principio ac
cusator est sui. Constituens itaq̄ se corā
tremendo tribunali districti iudicij dei
consciam p̄priam audit et sustinet accu
santem cuz. quanto maiori severitate scit
et p̄t. quatenus fiat ei sp̄us contribula
tus et ingens confusio p̄tritio et humili
atio cordis. ita vt cadat a se p̄ oīmodaz
pprie defensionis desperationez. neq̄ ei
vult cum diuina iusticia contendere ne
q̄z cōscie p̄ iusticia testimoniū ferent
contra se reuz silētiū imponē. suadet
potius vt clamet vocibus magnis.
Iste est equissime iudex de⁹. iste qui p̄
iusto iudicio tuo damnandus est. pecca
uit ei i talibus et talibus sup numeruz
arene maris ut p̄tā sua vix totus cape
re possit mund⁹. Sunt enī abyssus mul

ta et tenebrosa nimis q̄ alcā sibi dam
nationis abyssum meruerunt et inuocat
Ec hoc dñe de⁹ in voce cataractarū tu
aruz. hoc ē viarum tuarū inscrutabiliuz
et iudiciorū occultorū in quib⁹ hō p̄sticu
t̄ vidē nō p̄t an amore vel odio dign⁹
sit. neq̄ p̄gnoscere de suis superiorib⁹ qn
tūcunq̄ iusta videant q̄ terminen̄ fine
aut qua districtioe iudicen̄ Accusatus
inter talia reus non defensoris s̄z accu
satoris testis et iudicis in se p̄tes agit
exaggerans quantum p̄t. Qui etiam si
toti⁹ populi christiani fudis̄ sanguinē
sperat in illo apostoliverbo si nos iudi
carem⁹ non vtiq̄ iudicaremur. Quo cō
tra sit i h̄uamis iudicij qm̄ cōfidenti cri
men mors infert. apd̄ deū x̄o apud quē
ē mīa et copiosa redemptio. Dia hic dñ
viuim⁹ superexaltat iudicij quo fit ut
damnād⁹ i curia iusticie habeat aditum
cum fiducia ad thronū ḡrē ei⁹. q̄ saluat
damnantes se. absolutionē cōferens in
auxilio oportuno. precipue si dimiserit
homo ex corde debitorib⁹ suis. vt p̄tici
pes velit eos fieri glorie neq̄ v̄dictaz
q̄rē cupiat s̄z oret p̄ salute sua. q̄ fit ut fi
dent dicat deo. bullas venie sue prestā
de h̄ns. dimitte nobis debita nr̄a sicut et
nos dimittim⁹ debitorib⁹ nr̄is. Monach⁹.
Talia frequenter audiui volucer. H̄z
qualit̄ absqz mēdacio vel fictioe potest
i multis tale aliqd agi non satis aptuz
ē. Esto nempe q̄ de p̄teritis opib⁹ scrupuli
sint in cōscia nō idcirco reaz se iudicare h̄z.
Est ei scrupul⁹ vacillatio qdā
dubitatio vel formido cōsurgens ex ali
qb⁹ p̄iecturis debilibus et incertis. Ali
oquin si ex vehementibus argumentis.
et p̄babiliōrib⁹ p̄ hac pte q̄z p̄ altera du
bitatio cōsurgēt iam non scrupul⁹ sol⁹
vel leuis trepidatio dici deberet s̄z mo
ralis de trāgressiōe certitudo. Niꝝ x̄o
neq̄ cantū videret si p̄tē hmōi scrupu
los cōscia testificationem vel damnationem
ferret certam. Nunqđ interro
gata ab hoībus vcl acriter a seipsa men
tiri sibi volens respondebit propter so
los scrupulos se in veritate ream se cri
miosam se damnandam existē. nōne ma
gis i hoc casu de merito q̄ de p̄tō ee.

Libri quarti de consolatione theologie

ita potius de salvatione q̄ de damnatione p̄sumit? Quo pacto fert igit̄ contra semetipam damnationis suam? Auges dubitationē apostoli dictū Nihil inquit p̄ minimo ē ut a vobis iudicer vel ab humano die s̄ neq; me ip̄z dijudico qui tamen alibi se primum fateſt int̄ peccatores? venit inquit de saluos facere p̄ctōres q̄rum prim' ego sum. Oro quale ad ista responſionem aduenia noster daret.

Volucr. Qualē nimirū dat aposto-
l' dum subdit ad preallegatū q̄dā ver-
bum. q̄ me iudicat dñs ē t̄ alibi Scio q̄
in me non habitat bonum. conformiter
ad illud christi Qui ex p̄prijs loqui: mē
dax est. Certissima igit̄ non scrupulosa
rōne tenere debet omnis homo viuens
qm̄ sine ḡra dei damnatus ē. quapropter
humiliet se homo quātū potuerit. sibi vi-
lescat. se deſciat. se conculceret i recogita-
tione sua q̄ non haberet qđ deo damnā-
ti respōderet. quid obijceret ditēti. ami-
ce non facio tibi iniuriā. accipe qđ tuū
est et vade Quid ē at illud tuū nisi pec-
catū/nisi mendaciū? Legisti q̄ sanctus
abbas agathon moriens fratrib⁹ inter-
rogantib⁹ an timeret t̄ an in operib⁹ su-
is confideret: respondit In veritate tū
meo neq; confido in oīibus meis quo-
usq; venero ante deum. qm̄ alia sunt ini-
dicia dei alia homīn. **M**onachus. Co-
tus crede mihi volucr horrore concui-
tior totus meroe tabesco. totus i deso-
lationem et in quandā velut desperati-
onem deſcior hec audiens. nec quid de
pteritis nec de futuris agaz scio. **V**olucr.
Altuero german⁹ tu⁹ hac pſidera-
tione sic vti nit̄ ut inter tot premen-
tia mundi mala. int̄ tot hostiles carnis
ac demonis molestias p̄ ipsam dño pro-
picio fortiorē assurge q̄rat in spem. solis
diorem pſolationē. t̄ in trāquilliori pa-
ce quiescere cui rōnem t̄ modū collocu-
tio dici prioris exposuit **M**onach⁹.
Demini. p̄ desperationē ei ad spem ve-
nire docuisti. causant nihilominus scrupuli
tales inquietudinem mentis quaz
fluctuare faciunt. a qua sicut musce mori-
entes p̄dūt suavitatē odoris. i. deuotio-
nis t̄ amoris sentimentū Enigilare de-

mum p̄pellunt et exuscitare dilectam p̄/
us q̄ ipa velit **V**olucr Accipito cō-
silium.

Secundū metr̄ iiii.

In q̄ docemur qualit̄ vti debeam⁹ scru-
pulis ouētibus ex p̄teritis culpis
Si tuū tabescit in te
Scrupulis exagitatū
Cor gemens t̄ anxiatū
Persta fortius in spe
Filijs suis quid obest
Prouida cura patris scit
Dane filiorū seruus
Ult quandoq; cibatur
Sic cibo serui frequenter
Paru⁹ vescitur heres
Glorietur vt nequaquā
Et speret cor vtrinq;
Proximū solet iuuamen
Fieri contribulatis
Nonne fluit⁹ et pcelle
Expurgant mare crebro
Parturit filiū mater
S̄z non absq; dolore
Letus alacrisq; fies
Morū p̄le beatus
Si memor dei recusas
Hic solamen habere

Prosa tertia quarti

In qua fit iterū sermo sup eadē re do-
cendo q̄ serenatio consciē p̄ sentimēta
deuota n̄ ē signū efficax dñe grātū
facientis Addit̄ de mō se habēdi respet
tu scrupulorū consurgētū circa ea q̄
sūt postē agēda. t̄ qualis certitudo suf-
ficit t̄ vñ colligit̄

Monachus

Oro quis blandimenta mūdi su-
pauerit. quis adimpluerit pro-
pheticū votū. letet̄ cor mellū v̄t ti-
meat nomē tuū? Quis ad sacrificiū salu-
tis offerendū accedere presumpserit si
fuerit alien⁹ a dulcedie dei: si aruerit sic
mons gelboe in q̄ nec ros desup refris-
gerās nec pluuiia rigās t̄ secūdans ca-
dat s̄z sic sibi celum encuz et terra ferrea
deserta t̄ inaquosa? **V**olucr **P**lus

¶ Prosa tertia

rimos crede mihi secessit nimia sentimē
toꝝ h̄mōi conqſitio seu cupido.hoc in
tūre lupinis et begardis.hoc in quibus/
dam deuotis non fū sciam expertū est
qui delirantēa cordis sui p̄ dei sentimē
tis amplexantes turpiter errauerūt. Alij
frustra conati sunt ad nihil passiōabi
liter affici cum sentiret apostol⁹ alias le
gem repugnancē. Alij ita deo se voluer
rūt tradere q̄ om̄ia de⁹ ageret i⁹ eis: tñ
mō passiue se habentibus. Alij p̄ vniō
nem apicis mentalis cum spūlante tra
dunt haberi sciam mysticā de deo. Ita
tñ q̄ deus non apprehendat sub quacū
q̄ rōne vel entis vel veri vel boni. H̄z
ab istis et a prioribus inquirit vbi me
ritū erit si dilectionis voluntarie nuli
habeat actus? Atuero qua rōne debeat
cor tuū medias inter scrupuloz ac tēta
tionū agitationes se gerere te doceat ex
emplū palpabile. Et tunc naute quodaz
vasculo in quo sup cuspidem erectā li
brata ē ex tñs uero volublis acus fer
rea. cui⁹ acies affecta ē p̄ magnetē q̄ fit
ut in polum articū assidua sit sua direc
tio. Non aliter cor affectū dei dilectionē:
in fide et spe ferri conuenit i⁹ deū. Por
ro sicut ex motu vasis cōtinētis acum
agitat acus aliorū nūc dextrosū nūc
sinistrosū. redit tñ sp̄ in id ipsum dum
quiescere sinit. Conformē turbationē
aut vacillationē cor pati videat ex scrupulosis
motib⁹ mō p̄ has mō p̄ illas pas
sionū fluctuationēs. maneat attamē diui
n⁹ amor firm⁹ saltim in habitu qđ suffi
cit si non penit⁹ eiecerit ipm hō. Et ita
sufficit ut aliq̄s inueniat constātor resi
stē p̄tis. immo corp⁹ exponē martyrio.
carens actu talibus sentimentis q̄s ali⁹
abundantē plen⁹ eis. Quare p̄ signū istō
sensibilis suavitatis inefficacit arguere
charitatē dei si nō affuerit comites cha
ritatis signate p̄ apostolum. Charitas
inquit patiens est: benigna ē cum reliq̄s
quas subiungit. Itaq̄ si fides si spes si
cetera virtutes informes esse possūt dū
deest charitas effugiens a facie latentis
superbie cur non poterit hec expta sua
uitas? Gustas igit hanc suavitatem vtē
cum humilitate et gratiaꝝ actiōe. gustu

cares fer in patiāt māsuetudie. attēdēs
q̄ aliquā demon abutit naturali bono te
neri cordis ut ē in mulieribus. sicut ecō
uerso pōt grā naturale bonū tale in ad
iutoriū sui sumere ut vehemētior et cre
brior inualescat spiritualis deuotio. H̄z
dū surrepit sapientia (quib⁹ eī non insidie
tur que vexare voluit apostolū!) collit
hec pat interior. reditq̄ colaphisatio tē
tationis custos hūilitatis. q̄ casu suffici
at grā dei. Nec more generatiōis prae
et peruerse diuinū sibi deuotionis signū
querat. Monachus Ecce relabimur
in id qđ ab initio q̄slitum est. qua ratiōe
poterit aliquis quicq̄s aggredi sub du
bio constitutus an agat recte si ex inter
iou conscientie motu sufficiens certi
tudo non habet? Deribit deniq̄s om̄is
ars distinguēdi veras a falsis immissio
nes prophetias aut reuelationes. Volu
cer. H̄abes sup hoc ultimo scripta nō
paucā pegrini nr̄i. Primum vō respectu
eoꝝ que futura sunt: de p̄teritis q̄ppe
iā dixim⁹ sic obseruare conuenit ut non
reputet culpa vbi culpa non est. Alioq̄n
causaē erronea consciā p̄ quā si qđlibet
attētēt fieri iā culpa ē si fluctuat anim⁹.
Preterea sub hac dubitatione velut ad
vtrumlibz nesciens quid actur? sit consi
lium ē. ut nō agat. qđm exponēt se discri
mini quo casu certum habeat q̄ peccat.
Vis igit quicq̄s securus agere. certus
sis illud esse bonū neq̄ virtuti contra
rium. H̄z refert qua certitudine. sufficit
nempe certitudo moralis qualē vocau
mus ut vel non sis in peccato dñ facis
quod i⁹ te ēi aut saltē peccatum non in
curris nouum p̄ temeritatem. exempli
grā celebrādi. orta ē eī ex diligētia tue p̄
paratiōis excusatio. Cetera moralis hec
certitudo p̄ doctrinā calligīt altero trī
mōꝝ. unus p̄uēt ex alteri⁹ auctoritate
Alter ex p̄pria eruditioꝝ. Tertiū ab ex
perimentalī p̄suetudie. Sub p̄mo viuūt
incipientes et animales. Sb scđ p̄ficien
tes et rōnales. sub tertio perfecti et spūla
les. Consonat p̄hs tradens tres hoīm
manieres ad doctrinā inueniri. Dau
a per seipso dociles sunt ppter clarā
sue complexionis armoniam addo vel

Libri quarti de consolatione theologie

aliam gratiam gratis datā qua faciliter agenda p̄cipiunt scripturas ut Aug' i tēligūt. Multi p̄ alios erudiunt recipi entes ab eis intelligētiā scripturaz aut si nequeunt credunt salte dicentibus et obediunt Tertium genus desperatum ē ad doctrinam qui neq; doceri possunt neq; docentibus assentire volunt. qui b' relatis (sē eī plus dyscholi q̄ multa ex brutis que per humanam domantur industriam. vt canes vt equi vt simae vt aves aliquae) fiat sermo de reliquis puta q̄ religionum instituendarū prīcipiis causa fuit auctoritas regimis cui magis obedientia prestareb̄ q̄ p̄prie rati oni q̄ in plurimis dubia valde est. debit lis. et incerta Preualere similiter habet hec auctoritas respectu iuniorū quoū libet ad magistros. vel parētes. quoniam iudicium proprie rōnis vel nullum vel imperfectū habet. hoc pythagore scho la seruabat Sic iubet dominus dicens. Interoga patres tuos et dicent tibi. maiores tuos: et annunciabunt tibi Maior iores intelligo qui multis experientijs eruditū sunt in agibiliū humanis quo rum iudicia tradit Ariss. esse recipiēda tēq; principia ppter multa vidisse Extē ditur hoc ad eos q̄ respectu diuinorū ppter consuetudinem exercitatos habēt sens' quales iā in solitudine sibi viuē sufficiunt Superest sanct' doctrinē mod' pposito nostro vicinior vñ sumit in a gendis sufficiens et moralis certitudo Nutur modus iste nutrit q̄ ex studio/ sa perscrutatiōe diuinorū mandatorum qualem suadet sapiens Que tibi precepit dens illa cogita sp̄ et in pluribus o peribus eius ne fueris curiosus Et iterum nihil dulcius q̄ respicere in mādatis dei Hinc b̄tm̄ dicit psalmista q̄ in le ge dñi meditatur die ac nocte. cum ceteris absq; numero cadentibus i hāc sen tentiam Itaq; semel in scripturis suis locutus ē deus. et id ipsum ait Job/ nō repetet. quoniam sufficienter erudiunt et consulunt. tñmodo retegantur puro fideli et integro corde Malinolis quidē et incredulis tenebrosior inde nascitur errorū caligo quos in hereticis olim: ne

scio si amplius nostra hac etate: p̄spicuum fuit. quando cecutientes facti sunt multi circa fores principiorū moralium que sunt de primis impressiōibus natu re. que rursus digito proprio scripsit de us i tabulis lapideis ad indelebile mē oriam. repetens ea tertio p̄ fidei traditio nem in euāgelio Itaq; lugere plangere q̄ compellimur

Tertium metrū iij.

In quo loquit̄ p̄cepta legis nature sunt etiam p̄cepta fidei ac legis euā gelice. conquerendo de errorib' contin gentib' circa ea

Hymna quāvis p̄ferat secū fides
Est a fonte tñ lucis origo sua
Per hanc sophie veritas recondita
Quam natura neq; insinuasse patet
Reuelat ecce paruulis amans eos
Atq; docens et cum simplicib' gradit
Qui superbis mente cordis clauditur.
Vult intellectus subsit ut omnis ei
Petitq; sensus omnis ut se deneget
Debz homo totus obsequium dño
Par nempe bestijs peccādo factus est
Indiget hinc fidei subdē colla iugo
Et ambulet vite vias nec offēdat
Pandit qualis sit finis habēd' ei
P̄cepta rursus inculcat prius data
Nā mos puerus obnubilarat ea
Vis ingredi vitam mandata conserua
Roberat hic decadē ch̄rs i alta leuās
H̄ipmo p̄ se nota p̄cepta decem
Mens scelerata docz falsa vel ambigua
In his fides sit obscurior plena
Veridie palpans amodo quid superstes
Iesu benigne quid p̄t magis tuā
Exterius legem tradere ludibrio
Modos et regulas viuendi deinceps
Quos his eversis plebs tua suscipiet

Prosa quarta iij

In qua loquitur incident̄ theologis et iuristis quales eē deberent et quales aliqui sunt Concludendo q̄ in morali negocio non p̄t vniuersalis ars tradi q̄ p̄ferre sufficiat certitudinem in par ticulari q̄libet agibili quin consurge re possint scrupuli mētis inquietatiui

¶ Prosa quarta

Monachus

Doc est volucet q̄ stomachabar
nug mecum dum theologiaz est
terres vnde fit q̄ nonnullos ex
theologis experimur in nullo melioēs
vtinā non deteriores ceteris hominib⁹.
Evolucer Molo monache de aliena
vita theologorū. nec aliorum scrutator
esse vel censor curiosus. Hoc vnuz cre
didi propter quod t locutus sū q̄ theo
logia non admixta fidei spei t charita
ti inflat et officit. quēadmodū de philo
sophia romanorū refert apostol⁹ qm̄ xp̄ē
ingratitudinem dati sunt sup̄ alios ho
mies in reprobū sensu. Causam reddit
q̄ cū pgnouissent nō sicut deū gloriſca
uerant. neq; gr̄as egerūt. Ingratitudi
nem ḥo maiore esse in contemptu vel
abusu theologie q̄ phie nemo dubita
uerit. Propterea sicut apud Ciceronem
oratoꝝ describit q̄ ē vir bon⁹ dicēdi pe
rit. Ita theologū nominam⁹ virū bonū
in sacris litteris eruditum. non qđē ei
ruditiōe soli⁹ intellect⁹ s̄ multo magis
affectus vt ea q̄ per theologiā intelligit
traducat p̄ iugē ruminatiōe in affectū
cordis t executionē opis quatin⁹ sapia
Fm nomē suū sapida sit in bonis suaui
ter et iocude. i malis tristabilit̄ t acerbe,
alioq; tales instar. Erre ferūt l̄ras dam
natiōis sue. dant aduers⁹ semetipos ex
ore proprio iudiciū. pl⁹ inficiunt exēplo
vite q̄ instruāt verbo doctrine. Sacras
deniq; l̄ras impudent suis inquinatis
morib⁹ t desiderijs subservire cōpellūt
sensum a sanctis p̄ib⁹ traditū distorq;nt
tes. immo sepe nesciētes. nescia pfecto
ē ps magna talū qui se theologie p̄fes
sores iactitat ita vt experiri stupor sit.
Ideo q̄pē theologiā nesciūt q̄ se curi.
alijs quotidie tradunt. Esto sciant. vi
des quemadmodū rō dos hoīm p̄claris
sima vertit reprobis ad suam aliorū q̄
perniciez. Etmū q̄z quāto melius tanto
furiosores eos q̄ ad sobrietatē ipo non
vtunt̄ reddit. nō vihi vitio s̄ potātu⁹.
Dicta sint hec interim quatenus anio
tuo tristi mos gerere et solueret q̄o
facta: simul vt ea que de theologica con

solatiōe scribim⁹ qualiter et a quibus ac
cipienda sint utiliter insinuare. Con
fido in dñio q̄ apud idiotas solicitos d
salute sua in qb⁹ est simplex fides. certa
spes. et suavis charitas insidēbūt fructu
osius in anio theologice snīe: ideo non
frustra sunt q̄ apud repletos l̄ris gi
gnentibus scientiam illam quaz inflare
dicit apostol⁹. Oculū ḥo q̄s nesciat q̄ntū
turbat aut excecat iſatio. Hūt ali⁹ min⁹
culpabilit̄ nescio min⁹ tolerabilis erran
tes q̄s ex doctrina dū moralez querunt
certitudinez nullū lumen rōnis mouet
ad assensū cuiusvis agibilis. tñmō satis
ē si dicere potuerit. Hoc scriptū ē. hoc
talis doctor in lectura sua sensit. hoc ali
us ita posuit. similes aspicientib⁹ verso
ad solē dorso splendorem ei⁹ in monti
b⁹ quos ad aspectū solis nullus sufficit
ostendent. digit⁹ attollē. Cur ita? Quia
deorsum oculum mergere soliti sūt vbi
non aspiciē sol nisi circumvolutus cali
gine. Plane. lucis natura nedū sensibi
lis s̄ intelligibilis ita se hz. vt quāto lō
gi⁹ ab origine p̄tendit eo fiat debilioz
crassior et subobscuroz. Propterea si
lumen intellectuale iugit ad infima cō
sideranda demergit grossescit t crasse
scit quodammodo ineptūq; reddit supio
ra quamvis lucidiora conspicere. Sed
neq; lumen veritatis accipiunt isti nisi
circumvolutum sit quadam veluti cali
gine traductionis humane. **M**onachus
Experimur id sepe quod dicis.
Sed quid proinde faciendum sit inis
nua. **E**volucer. Monendi sunt ab
ingressu studij non ita figere solam in
constitutionibus suis retinendis. mes
moriam vt plurimum mos est: qn exer
ceant intellectū: ratōnemq; consulant:
ex quib⁹ principijs vel moralib⁹ vel the
ologicis originentur huinsmodi consti
tutiones. Ita enim siet vt collustrenē
lumine primorum principiorū q̄ si vel
nolūt vel nequeūt credant illustratis.
Recogitent insuper prestantiam hūa
ne conditionis q̄ ad hoc cōdita ē vt co
tum sensibilem mūdū: q̄ per sensu⁹ por
tas ingredit̄/imprimendo species suas.
atq; simulacra; reducat i primū principiū

Libri quarti de cōsolatiōe theologie

deū cū quadā simplificationē puritate
Ita pcedēs a deo mūd⁹ fit eo cōtinue
vulior in suis ptib⁹ q̄ longinquier p̄t
in elemētis videre est et in solis lumīnē.
Rursus aut̄ reddit spūlior magis ac
magis p̄ opationē intellect⁹ agentis in
phantasmata corporalia Ex quibus elicit
sua virtute sp̄es intelligibiles simplices
et incorporeas Et sicut natum ex carne
sensuum caro erat suo mō sic qđ nascit
ex intelligibili sp̄ū: sp̄ūs est Adeo qđez
vt non dubitauerit apostolus dicē Qui
adheret deo vnius sp̄ūs ē cum eo. Nec
opatio p̄cipue spectat ad eleuatos theo
logos exercitātes se ad theologiā mysti
cam q̄ per abnegationē tēdit in simpli
ficationē. vex qñ veniendū ē ad agibi
lū tractationē: oꝝ rurs⁹ in inferiora rei
spicienda descendē. Alioquin fallerent
iſi modi ad primos contrario ſi lumini
principioꝝ herent adeo q̄ conclusionū
visionē omittent. exemplo astrologi ca
dentis in fouē dū ambulās respicit aſ
tra Deniqz perfect⁹ erit q̄ studiosa circū
ſpēctione versabit in utroqz. hinc iuri
stam theologū et cum theologo iuristā
iudicabo Quales fuerit primi doctores
et quoꝝ ſentētis decretales decreta q̄
compacte ſunt Monach⁹ Raros aſ/
fert etas n̄a tales: cām ſcire deſidero
Eolucr⁹ Pauci tolerant labore ſtu
dij. in multis vel etas vel ingenium vel
ſumptus nō ſuppetūt Euenit p̄terea q̄
mystica agar ancilla videns ſe peperisse
h̄z cōtemptui ſaram dñam quā ſterilem
existimat Rachel in ſup fortassis timpi
dos h̄ns oculos irridet aliqñ mordaci
ſororis lyē lippitudinē cū ſe mutuo ui
re ſororio conueniat honorare. ipsā q̄g
agar imperio dñe ſue ſubijci: dictatis q̄
p̄ ea equū fuerat obedire Subinde per
pendis difficultatē infinitā quā h̄z mo
rale negociū dū p̄sequi queritur q̄ non
ſatis ē intelligere qđ verum ſit et quid
rectū ſicut cadit ſub arte tradere. ſz par
ticulares circumſtātias q̄ variabiles ſe:
neqz ſub arte neqz ſub doctrina veniunt
Circumſpicere necesse eſt ſtatim in pri
mis reipublice cum morib⁹ eam regen
ſium ſi iuxta cōſiliū ſoceri moys ſint vi

ri potentes timentes deū in quibus ſit
veritas et qui oderint anariciam neqz
ſit apud eos personarū acceptio nec in
constantia neqz deprauatum consilium
Alioquin non exhibet ab eis iudicū re
ctū quantuncunqz fuerit postulatum ni
ſi providerit ex alto de⁹ qui p̄ pueros p
iniquos p̄ bruta p̄ demones ſepi⁹ exer
cuit iudicia iusta Qua in re thobias or
diuino locut⁹ ē dum filio iuſſit consiliū
ſp̄ a patiēte p̄quirere. omni tpe bene dic
deū t̄ pete ab eo vt vias tuas dirigat t
oia consilia tua in ipso p̄maneant. Que
ſint autē consilia dei aperuit pſalmista
loquens ei Consilium meum iuſtificati
ones tue. non ita tamen ut humanū cō
ſilium deferaſt quod vtiqz deb̄z existima
ri diuinum. ſi rite humiliter. ſi deuote. ſi
obedienter fuerit inquisitum Quale zeſ
lus feruidus t̄ omnis genealiter paſſio
vehemens ſolet nec petē nec petito vel
ingefto credere Monach⁹ Omitta
m⁹ deinceps ea loqui que ſub eruditioē
doctrinali non veniūt. neqz eī moralis
certitudo qntū ex dictis colligo p̄t ſb
vna regula tradi q̄ ſufficiat in oīni caſu
conſciā agentis reddē ſecurā ſe nō de
liquiſſe qđ ex euētu rerū ppendi ſepiuſ
ſolet. Eolucr⁹ Propterea conſtitu
te ſunt in figura Tres ciuitates refugij
fides. ſpes. et charitas. continentes la
uacrum pnie et emunitatis aſylū quate
n⁹ pax cōturbata p̄ ea que ſe feciſſe for
midat hō reformetur. que pax qualiter
obſeruanda ſit intellige

Quartū metruꝝ iiii

In q̄ docetur quomō pax mētis poſſit
aut debeat inueniri

Dulcra pax ſummi mun⁹ opimū
Le voluntati ſit bona tm̄
Huncius deſert miſſus ab alto
Nā male menti qualis crit pax?
Sternit lecto ſorde replete
Complet et ſpinis ſe vitioꝝ
Qualiū turba dilaceratur
Tractet nūc iſtuc rursus et illuc
Difſidet ſecū ſe q̄ remordet.
Viri⁹ vanis oipotenti
Stulta guerra dat more gigantuz

Prosa quinta

Dignat econtra qd̄q̄ creatūz
Ius sui regis sedulo seruās.
Si placet fiat vera tibi pax
Ordinatus sit primitus omnis
Notus affectus nec vagus erret
Queritans extra posse quieto
Se frui mūdo qd̄ nequit eē
Pauca pertentet: non alienis
Litib̄ se det h̄ nec habenas
Sensibus laxet. semper anhelct
Legis ētne iussa tenere.
Litteris sacris assiduus sit.
Quippe dat pacē zelus eaz
Pacis eternae pignus et arram

Prosa quinta et ultima libri quarti

In qua pōit sub persona theologie grādis oratio cōsolatoria sup̄ casib̄ humānis nomiatum illius q̄ tūc franciam cōturbabat. Concludēdo sup̄mū cōsolatio nis theologie gradū ī aī preparatione ad martyriū

Onaschus

H̄ueniat oro pax ista nobis At uero nō dū satis explicuisti que sic apud peregrinum n̄m cōsolationis specialis deliniēs eū in rā confusi bili rerum tēpestate qualē in florentissimo nuper fracie regno. nomiatum ī celeberrima parisiensi ciuitate contigisse non proorsus ignorat et nos intuemur.

Eolucet Accipe sup̄ istis doctrinā theologie celit̄ immissē quaz deinceps non me loqui putato. Cōquerens o hō q̄ etate tua multi deperēnt qd̄ q̄so no uū accidit̄. h̄z etas oīs mortuos suos q̄ tidie recipit terra mille modis humanū gen̄. hos pestis. illos fames. alios gla dī. multos naufragia. morbi. icēdia. voragines absument. q̄ppe terra sūt t̄ ī t̄ram reuertunt̄. Nentiebaris o neq̄z dū Eue dicenti Ne forte moriamur. s̄bintu listi: nequaq̄z. oēs ex tunc capitali supplcio adiudicati sūt. Nil refert q̄s p̄or. q̄s posterior securi mortis feriat̄. vnum da bo tibi qd̄ iure confitear esse timendum q̄ merito vel demerito vita iamq̄z citissi

sime desitura finiat apud iudicē deum. Scio meū fateberis. interrogo te respondeat existimatio tua. Mortuos q̄s immatura violenta q̄z nece defles creptos aut iusta causa pdidit aut iniusta? si iusta. cur inculpas iusticiā? Cur nō letaris lauans man' tuas in sanguine pctōris? Si iniusta. vide si sobriuz ē eos plāgere q̄s p̄ iusticia morientes. btōs ch̄is appellat? H̄z dices potuerāt iniusti vū uēdo corrigi. iustiō pl̄ad suā aliorum q̄s salutē superstites iustificari. Quid si sordidus sordiūz adhuc si sue damnationis assidue penas auxiissz Justus ḥo ut sepe fit excidisset a iusticia? Pat̄z la cius ista deductio. nonne varij sūt euētus bellū? Et nūc istū nūc illuz consumit gladī. vt non gloriēt accinct̄. vt discict̄ qm̄ nō ē fortū bellū dicit Ecclesiastes H̄z ad altiora p̄scendē nostre rōes volūt q̄ nihil casuale. nihil fortū tradunt do. cuius consilia sup̄ filios hoīm humana curiositas p̄rehendere p̄ singula nō p̄ sumat. Attīngamus tñ aliqua qualia ex ap̄heticis et historicis libris nr̄is fas ē colligere. Destruxerunt assyriū idolatre quidē sine deo hierusalē sanctā ciuitatē cū populo. Quid p̄ Isaiā dicat dñs: audi. Ele assur virga furoris mei et bacul̄. ip̄e ē ī manu eoꝝ mea ī dignatio. Sequitur Ip̄se autē non sic arbitrabit̄. et cor eius non ita estimabit. sed ad conterendū erit cor eī. Ecce q̄ de malos de populo suo: int̄ q̄s nō dubiū fuisse q̄sdam inoccētes: voluit p̄ lōge deteriores affligē: q̄les appellat ḥgā furoris sui. q̄uis obseq̄ deo blasphemī n̄ credēt. qd̄ si ta le aliqd̄ opat̄ ē mō dē q̄ ptatē h̄z vite et mortis: in cuius conspectu nō iustificabit̄ omnis viuēs Nonne frequēter ī regimine reipublice cupiditas se putat caritatē? cum hec commune bonum. illa p̄ priū commodum sp̄ inqrat Esto sit charitas qd̄ si nō adhibuit p̄ sui suoxq; custodia cōtra p̄ditiosas insidias cautelā qualē hūana p̄t et exigit idustria. Quid si bellassent aduersos infideles aut aduersus exterōs sui regis hostes et occubuissent. felices eos ī altera vita. nō ne iudicares nec morte turpi functos?

Libri quarti de cōsolatiōe theologie

De si pñtem tm̄ respicis vitam terreat apostolus. si in hac vita tm̄ sperantes sumus miserabiliores sumus omnibꝫ hoī bus. Quis preterea nouit: si ascenderit ī aures dñi sabaoth clamor flagiorꝫ sce lerū et abominationū qbꝫ vel populus vel rectores et nobiles vel vtriqꝫ forsā peccauerat q̄s tradidit deꝫ non in manꝫ infidelium ut alias pleriqꝫ qñqꝫ p wā dalos et gothos t hunos. aliqñ p alios nominatum pp̄t spurcissimaz carnis cor ruptionem vt aliquibus reuelatio dixit Exposuit suos modo de cladibꝫ belloꝫ ciuilium vbi tumultuat populus cōtra nobiles immo sine lege sine ordine nobiles inter se cuꝫ dissecatiōe mutua populoꝫ se destruunt. Punit crede mihi deꝫ occultiora sepe delicta per flagella patētia. illa etiam q p contritum cor t humiliatum deleta p̄dēz fuerunt quo ad cul pam repetit in penā. Hinc sit vt aliqꝫ pñtialit̄ bene viuentes aliqñ comp̄hen dat afflictio aut p pno sicut putat delir ato nouo grādior punitio subsequatur quēadmodū cernē ē in corpis egritudi nibus q ad occasionem facilem oriri vi dent aut recidiū pati. Sed da nullū ne qz mō neqꝫ antea precessisse demeritum virtus vel exerceſ ad meritum vel ad premiū coronat. Idde q̄ mutat deus vt placet regna de gente in gentem. pp̄t iniusticias t varios dolos Nabugodono sor mente captus testis est. testis troia. testis Roma. testis daniel de dissipatio ne monarchiarū quattuor principalium H̄z enim quelibꝫ res in terris quandā sue durationis periodum atqꝫ vicissitu dini subiecta est. sit homo. sit domus. sit ciuitas. sit regnum. sit imperium. Mutauit preterea dñs sacerdotium Hely iūē reuelationem Samueli factā. Cuius geniū Saul exterminauit cum ciuitate sacerdotum in ore gladij. viros et mulieres puulos et lactētes. Elbi precor attē de vigilanter. Est enim pp̄sito res ac commoda. vide quis occasionem prestiterit proximam neci crudelissime sacerdotum ac virorū vestitorꝫ ephot lineo cum mulieribus et puulis et lactentibꝫ et prorsus innocuis cū horrenda demo-

litiōe cīnitatis. Nonne legis q̄ declina uerat dauid ad achimelech sacerdotē sū pserat ī n̄citate famis panes sanctos cū gladio goliad neuter istic culpabilis. Et de dauid testi. Ies⁹ in euāgeliō. Licet v̄ sit bona mente reuerse memorās executus est Nahilomin⁹. Saul irritatus malā voluntate destructionem quāz dei voluntas optima se facturam predixerat. Canitur in psalmis de deo. Conuertit cor eoꝫ non dubiuz egyptioꝫ vt odiēt populum suum t dolum facerent in seruos eius. Conuertit intellige quia maiestiam odij et doli ministravit in multiplicazione hebreoꝫ t in miraculorum p Moysen ostensione. Quocira facile p̄t eē fallax argumentuz. Prouenerunt ex istius operatiōe scandala mortes. mala q̄ sine numero. Egit ergo talis culpar biliter. nihil enim tam bonum quo neq̄ tia peruersorum nequeat abuti. Exemplū in p̄testatione fidei p martyres claret. Et primo ī predictiōe ch̄z q̄ nō ve nit pacē mittē in trā sed gladiū. Cui⁹ ortus vtqꝫ dominus tot innocentes p he rodē dedit neci. Castigat pater filii. medic⁹ p̄t egrotū ipsi se perimūt. nunquid agat pater sup filio. medicus sup egroto pñiam. q̄ mortis occasiōe dedisse vīsi sunt? nō puto. Notaueris et in pñtire quēadmodū pugnauerūt filii israel tribus vicibꝫ contra beniamin ob vindictā pessimi sceleris in uxore levite. Lau sa iusta erat et qđ fortasse miraberis. derat deus ascensum pugnantibꝫ. Elici sunt primo t itez scđo vsc̄ ad internētionem quinquaginta miliiū pugnatorū ex israel. Tertia pugna dedit eis purgatis et humiliatis victoriā vsc̄ ad omnimodam pene deletionem beniamitice tribus. Nō discurrat̄ per plurima. scruntanti quippe scripturas meas occurruit talia copiose quorum lectio viuax est et quasi malleus conterens petras. Consolationem deniqꝫ faciens cōtra mortaliū casus inopinatos t qui iusta dei bonitate vident̄ indigni. Si vident̄ ait Ecclesiastes calumnias egenorū t violēta iudicia. et subuerti iusticiam ī pñncia. non mireris super hoc negocio qm̄ excuso

¶ Prosa quinta

excelsior alius est. Et insuper vniuerse cer-
 te rex imperat seruienti. et ita imperat
 ut seruant sibi etiam nescientes etiam
 repugnantes et odientes ut demones.
Gis nullū ex amicis p̄dē. vis eos posi-
 sidere tranquille. omnes in deo dilexētis.
 suā vitā. suā gloriā. suas diuitias in eo
 reconditas habe. utiq; sicut non p̄ditur
 de⁹ sic amicos cū suā vita gloria diuitijs
 sp et vbiq; possidebis. Ceterū nemo de-
 sperauerit de te iesu bone qm̄ cū iratus
 fueris: mīe recordaberis. Tu p̄ tē pes
 statē tranquillū facis. Tu rempublicam
 p̄ varias agitatiōes purificare scis. ve-
 lut ex actione mutua elemētorū nobilio-
 ra gignis mixta. Apud te sūt innumerabiles
 modi purgationis et salvationis
 electorū. vn⁹ p̄ ignominia mortis q̄ libe-
 rat etiam a purgatorijs supplicijs. alius
 p̄ ablationē totale⁹ tpaliū cū corpore vn⁹
 laqueus pterit oīm debitorū. q̄rū for-
 tassis alio modo non erat bene possibilis
 solutio. Alij forsitan egerūt cepide ne-
 gligent cāz vel iusticie publice vel legl.
 divine aut circumstātias culpabiles ha-
 buit sua prosecutio. oīa mors abolē po-
 tut eo efficacius q̄ ptumeli⁹ illata ē ca-
 ruitq; sepulcro. **T**alia q̄s oīa dinumet?
 Audebo sublimi⁹ vocē attollere plenā
 consolatiōis sancte. Itaq; desolationū
 oīm q̄s furor hostilis opat̄ ē p̄t conq-
 reris iterrogo qualis assignatur causa?
Si libido dominādi regendi q̄: si vidi-
 de zelus effert. si dimitiarū vel opū exe-
 crāda famēs. si tituli fortassis alij nō mi-
 nus scelerati sacrilegi nephandiq;. Felici-
 ces oro nonne sunt q̄ virtuosis animis
 obsistē conati sunt q̄uis in oculis hoīz
 supati. **A**uctores vero tāto infeliores
 q̄nto nihil infelicius impunita licētia et
 p̄spēritate peccatiū qualiuž miserearis
 velim p̄ sua cōuersiōe salute q̄z depre-
 cans. **O** si cā iuxta quorundā impuden-
 tiā (q̄ se de p̄facia dānat) assignet defē-
 sio catholice veritatis. vitia querens et
 errores corrigere. et hoc corā iudice le-
 gitimo nūc ordinario nūc supmo. qd ifi-
 den⁹ affirmaueriz btōs esse mortuos q̄
 p̄ lege dei sui certauerint vsq; ad mor-
 tē exēplo eoc martyx? **Q**uid stupes qd

me respic⁹? nolito mirari. si h̄z quotidie
 martyres suos mund⁹ si caro h̄diabol⁹
 cur non habeat suos ch̄rs? **H**ic aposto-
 l⁹ Oportet hereses esse ut qui p̄bati sūt
 manifesti fūt. **Q**uomodo manifesti. pla-
 ne in bonum si legem dei defenderint
 strenue. sed prolsus in malū si vel ma-
 ligne impugnauerint aut impugna-
 tibus fauerint impudentē subdole neq;̄
 subuertēdo vel negādo iusticiam. **L**a-
 les dixeris scandalorum causam omnis-
 um qualem egerunt in alios persequen-
 tes aliquos vsq; ad coronam martyri⁹.
Quo pacto inquies? **R**espondeo non/
 ne martyri⁹ causa fuit ut pro ch̄ro. pro
 veritate. pro iusticia. pro vitiōi⁹ redar-
 gitione mors vnde cunq; tolerat? **A**t-
 tende que causa reddiderit ipm. **A**bel p̄
 mū martyre in lege nature. **H**ec nimiq;
 q̄ in odium iusticie religiose qua sacrifici-
 cium obtulerat deo placabile. **C**ayn frat̄
 cū nihil tale cogitantem egrediente⁹ in
 agrum insidiose peremit. **E**ides quo pa-
 ctio fit aliquis martyr etiam dum igno-
 rat. **O**mitto de septem fratribus macha-
 beis in lege scripta qui non ob aliam
 causam q̄ ne legem in porcine carnis
 esu violarent atrocissime necati sunt.
Non loquar de Johanne baptista qui
 legis vtriusq; moyli et christi limes q̄s
 dam fuit cuius martyri⁹ aliam non in-
 venitur causam habuisse nisi redargui-
 tionem publici incestus. **T**homasi can-
 tuariensis ob defensionem ecclesiastice
 libertatis. **C**odogarius ob zelum do-
 mus francie contra Ebroynum. **A**ghai-
 thes Agnes et Lucia propter fidem
 castitatis gloriose celebrantur marty-
 rio. **E**t ita de plurimis quorum exem-
 plis perspicuum fit omnem hominem
 qui perimitur odio iusticie et veritatis
 dum sectatur illam prosequitur aut de-
 fendit insignitur apud deum vero titu-
 lo martyri⁹ qualecunq; fuerit apud ho-
 mines iudicium. **Q**uid si plus aliquid
 addiderim. **I**nnocentes quidez decūlos
 considero quos esse martyres nullus q̄
 fidez habet ecclie dubitavit. **H**ec que ra-
 tio martyri⁹ nunquid alia dabit q̄ od-
 uz christi ex ambitione regnadi pueniēs

Libri quarti de cōsolatiōe theologie

Eibi rursus colligit hec regula q̄ infātes aut pueri quanto magis prouectiores quos in odium christianorum seu christi vel sue legis perimunt infideles. iudei. saraceni. vel pagani. aut aliqui nomine tenus christiani: hereticantes apostateq̄ facti aut in tyrānidis rabiez versi tales martyrio coronantur etiam mortis timidi. precipue si non aliis criminis obex inest actu. **H**ec insidēat aīo tuo si absq̄ fictione meus es discipul? **H**ec mentis perturbationes radicitus euellant qm̄ altior. securior. salubrior. religiosior. et gloriosior. non est altera consolatio ad quā prouehere possit doctria mee legis q̄ martyrij tolerantia. per qđ deletur in proprio sanguine quelibz culpa simul et pena ut p̄tinus homo liber et expeditus euoleat in celum ubi statū beat oīm bonoruī aggregatiōe perfectū.

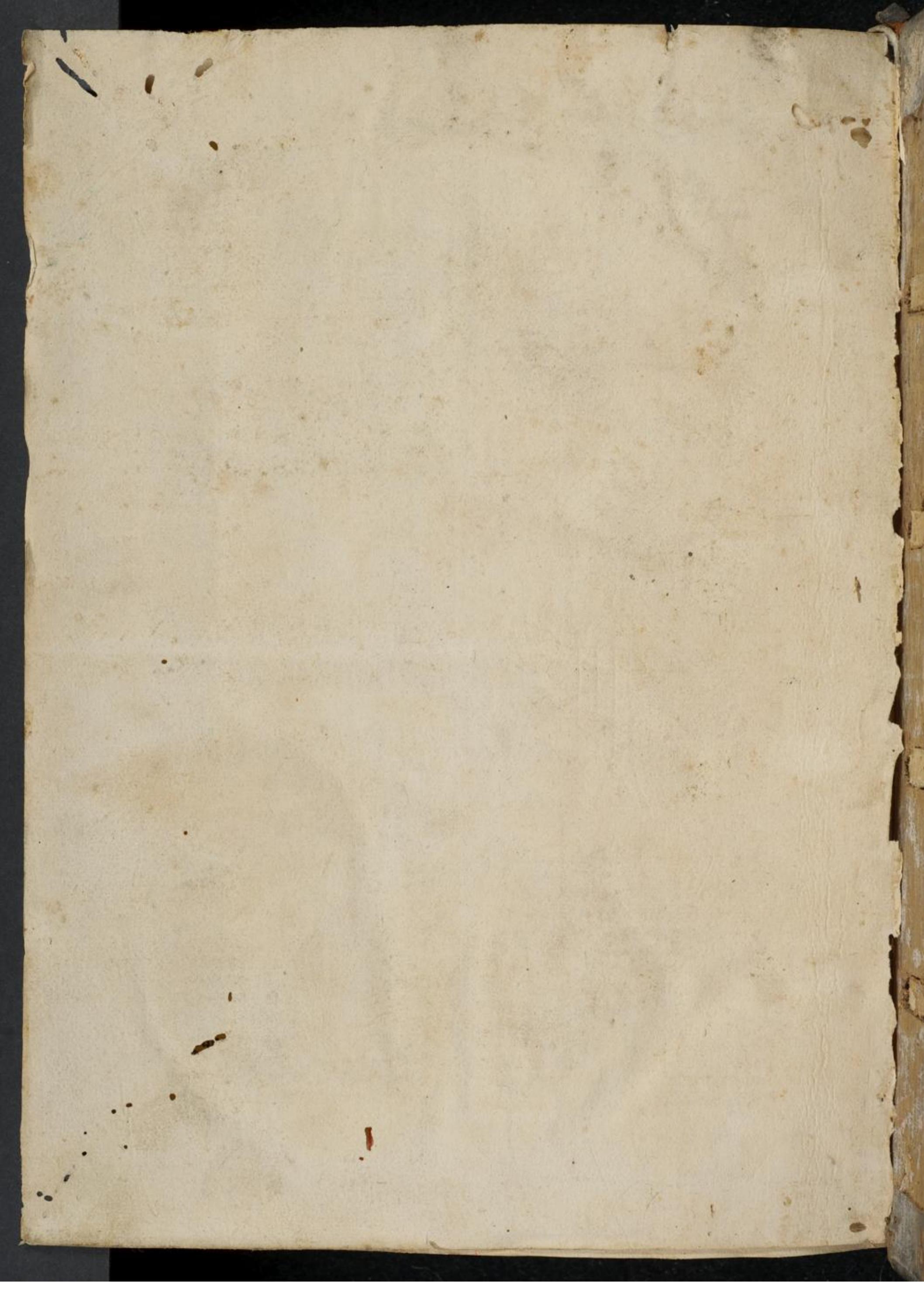
Volucr **A**ctenus o monache theologia locuta sit. nos ex sua nr̄aq̄ collo cutione breuiter epilogantes sumamus hoc compendiosum in omni tribulatio ne solamen ut toto corde suspiremus levantes oculos in celum et dicentes. **D**eu sū ē pater mīarum et totius consolatiōnis in cuius miseratione sperandum ē cuius se voluntati conformandum ē. a quo est virtus patiētie. in quo ē serenatio conscientiae. **N**os interim trahere conemur in affectuz quod sub quāriduo disserimus per intellectū. **M**onachus. **F**iat ita precor et pax dei que exuperat omnem sensum corda et intelligentias nostras custodiat in charitate dei et patientia christi ut per patientiā et consolationem scripturarum spem habeam?. **E**m̄en.

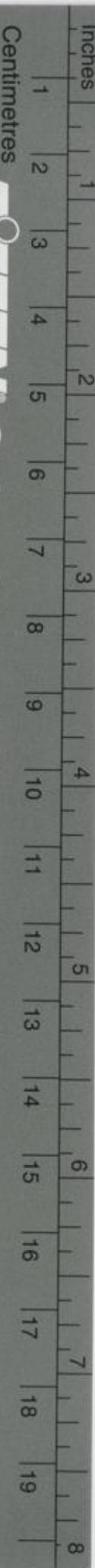
Explicit tractatus de consolatione theologie venerabilis patris et magistri Johannis Gerson cancellarij parisiensis professoris in sacra pagina eximij.

Impressus p̄ me Johānē Koelhoff de Lubæk Colonie ciuem Anno salutis M.cccc.lxxvij.

R.R. 400

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
------	------	-------	--------	-----	---------	-------	---------	-------

TIFFEN® Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007

A	1	2	3	4	5	6	M	8	9	10	11	12	13	14	15	B	17	18	19
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----

